

КОНСУЛЬТАЦІЯ ДЛЯ БАТЬКІВ

***« Чому трирічна
дитина
робить все навпаки? »***

**Упорядкувала практичний психолог:
Халамай Ірина Миколаївна**

Трирічна дитина взяла раптом манеру робити все навпаки. В її запитують: "Якого кольору твоя сорочка?" Відповідає: "Червоного!" Хоча сорочка зелена, і вона чудово це знає. Включається в гру "Їстівне-неїстівне" - теж сюрприз. Все, що прийнято їсти в людському суспільстві "відкидає". Проте демонстративно хапає м'яч, коли їй пропонують "поласувати" стільцем або рваними черевиками. І руки не миє після вулиці, хоча знає: з брудними руками її за стіл не посадять. Звідки така шкодливість? Секрет шкодливості малюка пояснюється кризовим віком. Батьки, як правило, знають про підліткову кризу і про можливі складнощі поведінки підлітка. Але маленька дитина може вести себе подібним чином - тільки з "іншим розмахом".

Як і підліток, трирічка відчуває бажання перекроїти світ на власний лад, випробовує звичні норми поведінки і перевіряє на міцність психічну стійкість дорослих. Правда, арсенал засобів у малюка обмежений. Сперечання, мовна "шкодливість" - те, що йому під силу. Тим більше, що він зовсім недавно освоїв мову і продовжує з'ясовувати її можливості.

По відношенню до малюка кризового віку від дорослого потрібна витримка і спокійна вимогливість у виконанні правил повсякденного життя. Руки перед їжею треба мити. Шапку у вітряну погоду надівати і не бігати перед сном босоніж по підлозі. Вимоги до поведінки повинні чітко формулюватися, і в їх виконанні дорослий повинен бути послідовним. Не можна сьогодні забороняти їсти брудними руками, а завтра не звернути на брудні руки

дитини увагу і нічого "не помітити".

Для благополучного подолання духу протиріччя, що "вселився" у трирічку, потрібні їй особливі заходи, що враховують психологічні особливості та проблеми віку.

Малюкові потрібно читати якомога більше текстів, в яких обігрується перевертання звичних ситуацій.

Класичний приклад - "Плутанина" К. Чуковського. Багато

подібних віршів у фольклорних добірках для малюків, в перекладах англійських текстів.

Крім читання, при будь-якому можливому випадку,

випереджаючи виникнення конфліктних ситуацій,

потрібно пропонувати трирічці гру під назвою **"Роби все**

навпаки": "Давай сьогодні робити все навпаки. Я тобі буду казати: " Миколка, а ну не мий руки! "А ти візьмеш - і помиєш! Я тобі скажу: "Миколка, ми не йдемо гуляти!" А ти що повинен робити? " І т.д. Дитині умови такої гри неймовірно подобаються. Вони відповідають її внутрішньому стану. Від дорослого ж потрібно - щосили скупити брови і обурюватися: "Ні! Ви тільки подивіться! Ми не йдемо гуляти! А він вже одягся! У нас всі сідають за стіл з брудними руками! А він навіщось їх помив!"

Ігрова позиція дорослого викликає у дитини захоплення.

Але дитина потрапляє у власну пастку: роблячи "все навпаки", задовільняє дійсні вимоги дорослих. Щоб гра не набридла, в неї час від часу потрібно вносити нові елементи: наприклад, хлопчика називати дівчинкою, маму - татом, собачку - кішкою,

пташку - рибкою: "Зараз наша дівчинка Микола буде збиратися на прогулянку і одягне ось таку гарну спідничку!" (Насправді дитині пропонуються звичні джинси.) Або: "Ой, які рибки сіли на дерево у нас під вікном! Перед тим як лягти в ліжко, їх потрібно обов'язково перерахувати!" Можна додавати до всіх іменників зменшувальні або збільшувальні суфікси: "Ми сьогодні за обідом будемо їсти не суп, а супище, не котлету, а котлетище! На прогулянку одягнемо не черевики, а черевичици, не куртку, а куртище"! Говорити новоутворені слова потрібно "товстим" голосом, підсилюючи ефект перебільшених розмірів предметів. У деяких ситуаціях можна запропонувати дитині взагалі не використовувати слова і пограти в гру мовчанку – спілкуватися за допомогою міміки, жестів і рухів губ. Такий прийом змушує малюка постійно стежити за поведінкою дорослого, вгадувати його бажання і пропозиції. Це своєрідна гра в загадки. Розгадкою, нагородою за уважність стає правильне виконання вимог. Але ж саме це і потрібно батькам!

Що відбувається в результаті надбання подібного ігрового досвіду?

Протягом певного часу дитина відкриває для себе можливість суперечити за допомогою мови. А дорослий допомагає їй просунути в цьому відкритті далі: виявляється, протиріччя можуть смішити!

Так в дитині прокидається почуття гумору. Малюк намагається змінити звичну картину світу, називаючи червоне зеленим. Ще цікавіше разом придумувати нові слова. Мова від цього стає

виразнішою, а життя неймовірно урізноманітнюється. Малюк не бажає підкорятися вимогам, вираженим звичайною мовою - нехай керується мовою жестів. Такі вправи дуже корисні, розвивають емоційність і тілесну виразність.

Іншими словами, те, що було поведінковою проблемою - шкодливість трирічки, - стає каталізатором мовного розвитку, працює на збагачення мови маляти. Дорослий, як то кажуть, всього лише повинен "піймати момент".

Джерело:

<https://mama-tato.com.ua/article/a-962.html>